

PIOTR IZYDOR IGNUT

Rank	kpt.obs.
Date of birth	1907-04-27
Date of death	1953-10-30
Cemetery	Wrocław, Osobowicka - Cmentarz Osobowicki Wsp. 51.135039, 17.00748
Grave	Pole/Grób/Rząd: 40/45
Photo of grave	A photograph of a grave in a cemetery. The grave is a low, rectangular stone slab with a large cross on top. It is decorated with several bouquets of flowers, including red and white ones, and two yellow ceramic vases. The background shows other graves and trees.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Biogram: Remigiusz Gadacz

Zdjęcie lotnika: ocalamy.pl/ii-wojna-swiatowa/piotr-izyodor-ignut-2/

Urodził się 27.04.1907 roku w m. Brześć n/Bugiem. Ojciec Antoni, matka Maria de domo Uziębło.

W czerwcu 1927 roku ukończył Gimnazjum im. Romualda Traugutta w rodzinnym Brześciu. Kilka miesięcy później, po zdaniu egzaminów i badaniach w Centrum Badań Lotniczo - Lekarskich w Warszawie został przyjęty w październiku 1927 roku na pierwszy roku Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Dęblinie. 09.08.1928 roku szkoła zmieniła nazwę na SPL Dęblin (Szkoła Podchorążych Lotnictwa Dęblin). Naukę w specjalności obserwatora kontynuował w szkole po zmianie nazwy. W sierpniu 1929 roku, z lokatą 49 stał się absolwentem III Promocji. Jeszcze jako podchorąży otrzymał przydział do 2 PL Kraków. 15.08.1929 roku ukazało się Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej promujące absolwentów III Kursu na stopień podporucznika, z równoczesnym wcieleniem do 2 PL Kraków (Dziennik Personalny MSWoj nr 14/29 z dnia 15.08.1929 roku). W tym samym dniu ukazało się zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych o nadaniu Tytułu i Odznaki Obserwatora Nr 633. Jako nowo promowany oficer rozpoczął służbę obserwatora w składzie 22 Eskadry Lotniczej 2 PL. W tym samym miesiącu eskadra zmieniła nazwę na 22 Eskadra Liniowa. Po krótkim okresie służby w eskadrze został w maju 1930 roku skierowany do Centrum Wyszkozenia Oficerów Lotnictwa Dęblin (CWOL Dęblin) na 6 miesięczny kurs pilotażu dla oficerów młodszych lotnictwa odbywający się w składzie Oficerskiej Szkoły Pilotażu funkcjonującej w składzie CWOL. Kurs rozpoczął się 12.05.1930 roku. Niestety, miesiąc później, 18.06.1930 roku podczas lotu szkolnego doszło do wypadku w wyniku którego ppor. uczeń pil. Piotr Ignut został ciężko ranny. Natychmiast został odwieziony do szpitala w Warszawie. Okres leczenia i rekonwalescencji po wypadku prawdopodobnie nie pozwolił na ukończenie szkolenia (świadczą o tym mogą następne przydziały jako obserwator, i brak rozkazu o nadaniu Odznaki Pilota). Po powrocie do macierzystego pułku w Krakowie przejął pełnienie obowiązków oficera technicznego 21 Eskadry Liniowej 2 Pułku Lotniczego.

22.12.1931 roku ukazało się Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej mianowania ppor. obs. Piotra Ignuta na stopień porucznika w korpusie oficerów aeronautycznych, starszeństwo z dniem 01.01.1932 roku z lokatą 45 (Dziennik Personalny MSWoj nr 13/31 z dnia 22.12.1931 roku).

01.10.1932 roku, równoległe do pełnionej służby w 21 eskadrze rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Funkcja obserwatora / oficera technicznego eskadry i studia politechniczne były zapowiedzią nowego okresu służby. We wrześniu 1934 roku został przeniesiony do nowo organizującej się 24 Eskadry Liniowej 2 PL. Zajęcia w nowej eskadrze dzielił z studiami w Warszawie. W maju 1936 roku otrzymał rozkaz przenoszący go do Warszawy. Nowe miejsce służby - Instytut Techniczny Lotnictwa. Objął tu funkcję kierownika działu wyposażenia radionawigacyjnego w Eskadrze Samolotów Prototypowych.

Nieukończony kurs pilotażu w Dęblinie spowodował, że zapisał się do Aeroklubu Warszawskiego. Tu wreszcie ziściły się marzenia o lataniu. Po odbytych kursie pilotażu silnikowego, w dniu 21.11.1936 roku uzyskał uprawnienia pilota turystycznego.

Kontynuował również studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki, które ukończył w 1939 roku.

19.03.1939 roku Piotr Ignut otrzymał awans na stopień kapitana.

Wybuch II wojny światowej zastał kpt. obs. Ignuta w Instytucie Technicznym Lotnictwa w Warszawie. Nie ewakuował się z miasta. Podczas działań wojennych brał udział w obronie Warszawy w składzie Zespołu Lotniczego Dowództwa Obrony Warszawy (Lotniczy Batalion Szturmowy). Po zakończeniu wojny obronnej dostał się do niemieckiej niewoli.

Przez cały okres wojny przebywał jako jeńiec wojskowy w Oflag IIA Prenzlau (Offizierslager für kriegsgefangene Offiziere IIA Prenzlau).

W 1945 roku - po wyzwoleniu z obozu powrócił do kraju. Powrócił do ukochanego lotnictwa, organizując lotnisko wojskowe na wrocławskim Kozanowie. Przez pewien okres czasu był również kierownikiem oddziału PLL LOT we Wrocławiu. Od 1 października 1946 do kwietnia 1947 roku pełnił obowiązki kierownika placówki PLL LOT w Sztokholmie.

Następne lata - już poza lotnictwem to praca w Stołecznym Wydziale Handlu, Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu i Centralnym Biurze Projektów Architektonicznych również we Wrocławiu.

30.10.1953 roku zmarł we Wrocławiu.

Pochowany na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.

Jego imieniem nazwano jedną z ulic Wrocławia - dzielnicą Kozanów (byłe lotnisko)

Fragmenty "cywilne" życiorysu udostępnione przez córkę Piotra Ignuta Panią Teresę Sagan na stronie www.karlovice.wroclaw.pl/mieszkanicy/ignut.html